

Torpeda

Gazeta dla wszystkich

**ZAOSTRZENIE SYTUACJI
W PALESTYNIIE.**

Fawzi - Bey Al Quawzi „wódz” arabskich terrorystów rozpoczął na czele swej grupy nową akcję przeciw żydom palestyńskim.

20 defraudantów

PRZED SĄDEM W RADOMIU

RADOM, 1.10. Dzisiaj rozpoczęła się w sądzie okręgowym sensacyjna sprawa o defraudację na szkodę Skarbu Państwa, m. Radomia i Wydziału powiatowego popełnioną przez b. naczelnika Urzędu Skarbowego na pow. radomski Stań. Krzysztoforskiego i 19 urzędników.

KRWAWE WALKI W HISZPANII SYTUACJA NA FRONCIE

MADRYT, 1. 10. W kołach rządowych uważają, iż poza powodzeniem powstańców na froncie Toledo, operacje na wszystkich frontach nie dały

im żadnych sukcesów.

Wczoraj popołudniu wydano następujący komunikat oficjalny: Na fron-

cie biskajskim wstrzymano dwie ofensywy wojsk powstańczych, które cofnęły się ze znacznymi stratami. Na froncie aragońskim na odcinku Barba stro kolumna rządowa wstrzymała od działań powstańców, którzy pozostawili na polu walki 55 zabitych. Na odcinku tym na stronę wojsk rządowych przeszło w ciągu tygodnia 700 żołnierzy wojsk powstańczych. Na froncie Tago na odcinku Toledo wojska rządowe walczą pod Ollas Bargas, odpięrając ataki powstańców, którzy ponieśli znaczne straty, nie osiągając żadnego ze swych celów

Ruch w Sejmie

Obrady grup parlamentarnych i djety

WARSZAWA, 1. 10. Dzisiaj w Sejmie jak zwykle pierwszego każdego miesiąca w związku z wypłatą djet poselskich i senatorskich, panuje dość duże ożywienie, spowodowane zjazdem posłów i senatorów.

Zjazd dzisiejszy, jako pierwszy po okresie ferij letnich jest liczniejszy, aniżeli w poprzednich paru miesiącach. Z okazji tej wyznaczone zostały na dzień dzisiejszy obrady parlamentarnej grupy ludowej koła rolników i poza tym przed południem zbiera się parlamentarna grupa pracy, by pod-

jąć w dalszym ciągu rozpoczęte wczoraj obrady. Ma to być ostatnie posiedzenie grupy w sprawach, w których opracowane zostały przez grupę tezy szeregu kapitalnych zagadnień społecznych.

Do spraw tych należą ubezpieczenia społeczne, zagadnienia młodzieży, kwestja inspekcji pracy itd. Po przyjęciu na dzisiejszym posiedzeniu wszystkich tych tez w trzecim czytaniu, szczegółowy kilkumiesięczny prac grupowy zostaną podane do wiadomości publicznej.

Po wczorajszym posiedzeniu Rady Ministrów premier Largo Caballero oświadczył, że na poszczególnych frontach nie zaszły poważniejsze zmiany. Premier ocenia sytuację optymistycznie.

CO MÓWIĄ POWSTANCY?

Marsz kolumn powstańczych na Madryt trwa w dalszym ciągu. Wojskami, operującym na tym odcinku, dowodzi gen. Valera. Wojska rządowe opuszczając Toledo, zdołały zabrać z sobą prawie cały materiał wojenny i armaty. Żołnierzy wywieziono na samochodach ciężarowych.

Podczas oblężenia najbardziej ucierpiała część miasta, sąsiadująca z Alcazarem.

Wokoło Madrytu są przygotowywane 3 linje obronne, których celem ma być wstrzymanie ofensywy gen. Franco. Rząd podobno zmobilizował kobiety.

POWSZECHNY OBOWIĄZEK PRACY zostanie wprowadzony w Polsce

Opracowany został projekt dekretu Prezydenta Rzplitej w sprawie zmiany ustawy z 1924 r. o powszechnym obowiązku wojskowym. Nowela ta ma na celu uzupełnienie ustawy przez wprowadzenie przepisów o tak zw. zastępczym obowiązku wojskowym.

Według projektu zastępczy powszechny obowiązek wojskowy miałby polegać na wykonywaniu pracy dla celów obrony Państwa oraz dla potrzeb gminy, lub gromady. Powołani do pracy w granicach gminy, którą zamieszkują, wykonywaliby pracę bezpłatnie, przyczem posługiwaliby się zasadniczo własnymi narzędziami i żywnością na własny koszt. Powołani do pracy poza granicami gminy, w której mieszkają będą mieli prawo do zakwaterowania, żywienia oraz bezpłatnego przejazdu z miejsca zamieszkania do miejsca pracy i powrotu.

Zastępczemu powszechnemu obowiązkowi wojskowemu mają podlegać wedle projektu: 1) uznani za zdolnych do służby w politycznym ruszeniu z bronią, lub bez broni (kategorie C lub D), z wyjątkiem osób, które przesłużyły czynnie w wojsku ponad 5 miesięcy oraz duchownych wyznania katolickiego, 2) zwolnieni częściowo od służby wojskowej (skrócona służba wojskowa), 3) zaliczeni do rezerwy jako ponadkontyngentowi — od dnia, w którym ukończyli 25 lat życia.

Osoby podlegające obowiązkowi pracy, mają być powoływane do wykonywania ta-

kich robót, do jakich są zdolne, a w miarę możliwości do takich robót, jakie odpowiadają ich szczególnym kwalifikacjom.

Od obowiązku wykonywania pracy mają być zwalniane osoby: 1) niezdolne z powodu choroby, lub ułomności fizycznej do żadnego rodzaju prac, wykonywanych z tytułu zastępczego powszechnego obowiązku wojskowego, 2) przebywające poza granicami państwa, 3) których powołanie do wykonywania pracy mogłoby spowodować istot-

ną przeszkodę dla interesu publicznego, lub dla ważnego interesu prywatnego. Zwolnienie od obowiązku wykonywania pracy może być udzielone tylko na czas trwania okoliczności, uzasadniających to zwolnienie.

Projekt ten, który stanie się niebawem przedmiotem obrad Rady Ministrów, jest jednym z tych zarządzeń, jakie zmierzają do wzmocnienia obrony kraju i pogotowia obronnego.

20 trupów, 150 rannych Wielka katastrofa pod Piłą

TORUN, 1. 10. Wielka katastrofa wydarzyła się wczoraj nad ranem na stacji kolejowej Lamborg, na terenie Rzeszy Niemieckiej w odległości zaledwie kilkudziesięciu kilometrów od granicy polskiej. Pociąg osobowy, przyspieszony, zdążający z Berlina w kierunku Schneidemühle (Piła) wpadł na stacji Lamborg na pociąg towarowy, idący w kierunku przeciwnym.

Wskutek zderzenia oba parowozy, których szybkość w chwili starcia wynosiła ponad 40 km. na godzinę, zostały doszczętnie rozbite i wyrzucone

na sąsiednie tory. Pięć wagonów pociągu osobowego spadło do rowu przy drożnym, część zaś wagonów zataraśowała tory sąsiednie. Ponieważ były to wagony typu starego, o budowie słabej, wskutek zderzenia kilka z nich zostało dosłownie spłaszczone, stworzyły jedną skłębioną masę rozmaitych szczątków żelaznych i drewnianych.

Według wstępnych obliczeń, w katastrofie zginęło około 20 osób, ponadto zaś około 150 osób odniosło cięższe lub cięższe rany.

Natychmiast na miejsce wypadku

wysłano pociągi ratownicze i pomoc techniczną z Piły. Przystąpiono do usuwania szczątków obu pociągów. Jak stwierdziło wstępne dochodzenie, katastrofa nastąpiła z winy złe ustawionego semaforu, który wprowadził pociąg osobowy na tor, z którego ruszał ze stacji pociąg towarowy.

Kolejowe władze polskie, na wiadomość o katastrofie, niezwłocznie wydały zarządzenia, mające na celu usprawnienie ruchu kolejowego, kierowanego przez teren Pomorza do Malborka i Królewca.

Czy nastąpi dewaluacja złotego?

Kara na kapitalistów -- spekulantów

WZROST CEN

WARSZAWA, 1.10 — Koła handlowo - finansowe w Polsce zajęły się sporządzeniem przypuszczalnego bilansu zysków i strat, jakie poniósł handel polski wskutek dewaluacji guldena holenderskiego oraz franków francuskiego i szwajcarskiego.

Jak się zdaje, niemałe straty na dewaluacji franków szwajcarskich ponieśli przede wszystkim ci obywatele polscy, którzy kapitały swoje lokowali w bankach szwajcarskich, nie ufając polskiej walucie. Jak wiadomo, robiły to przede wszystkim t. zw. „grube ryby” ze sfer przemysłowo - handlowych i arystokracji.

Wskutek dewaluacji walut zachodnich odnieść równocześnie gospodarstwo polskie znaczne doraźne zyski. Próby obliczeń w tej mierze są podejmowane. Dotychczasowe obliczenia wskazują, że zyski dewaluacyjne handlu polskiego przewyższą przypuszczalne straty.

Narada u Wodza Naczelnego z udziałem p. premiera i ministrów

Wczoraj po południu odbyła się u Generalnego Inspektora Sił Zbrojnych gen. Śmigłego - Rydza konferencja, w której wzięło udział kilku członków rządu z p. premierem gen. Sławojem Składkowskim i p. wicepremierem inż. Kwiatkowskim na czele.

Konferencja ta miała dotyczyć aktualnych zagadnień w związku z ostatnio ogłoszonymi zarządzeniami finansowymi zagranicą.

W Polsce nie będzie dewaluacji

Dewaluacja spowodować mogłaby odpływ wkładów i zahamować proces kapitalizacji.

Nowy wstrząs walutowy bezpośrednio Polsce nie zagraża. Spekulacyjny odpływ złota został zahamowany przez wprowadzenie przepisów dewizowych.

Państwa „bloku złotego”, które obniżyły swą walutę, nie są konkurentami dla polskiego węgla, ropy i surowców rolniczych. O produktach tych decydują raczej kraje anglosaskie.

Agencja „Press” donosi, że w kołach poinformowanych słychać iż decyzja utrzymania dotychczasowego paritetu zapadła.

Dewaluacja w Polsce byłaby istot-

nie niepożądana — zwłaszcza przy rosnących dziś cenach i notorycznej u nas skłonności do paskarstwa.

Ceny idą w górę! Zwyżka cen zbóż

Ostatnie dni przyniosły wzrost cen zbóż na rynkach krajowych. Tak więc na giełdzie warszawskiej ceny żyta wzrosły z 15.75 — 16.25 na 17 — 17.75, ceny pszenicy z 23.50 — 24.50 na 25 — 26, ceny owsa z 14.75 — 15.75 na 15.75 — 17, ceny jęczmienia z 17.50 — 22.50 na 18.75 — 24.50.

Wzrost cen, który się dał zauważyć wywołany obok zmniejszonej podaży, tłumaczącej się okresem siewów, również pewnymi stałymi czynnikami.

Urodzaj w Polsce okazał się gorszy niż początkowo się spodziewano. Zbiory zaś w innych krajach okazały się niższe niż w latach ubiegłych. Wchodzimy więc w rolniczy rok gospodarczy, w którym ceny będą wyższe niż w latach ubiegłych. Otwiera to przed rolnictwem polskim widoki poprawy pod warunkiem oczywiście, że zwyżkę cen wykorzystają odpowiednia polityka rolnicza.

Prezydent rządu narodowego w Hiszpanji gen. Cabanellas udaje się wśród owacyjnego tłumy na nabożeństwo dziękczynne z okazji zdobycia przez powstańców San Sebastian.

100 górników zasypanych w sztolni i wyratowanych

Z Kalkuty donoszą o poważnej katastrofie górniczej w kopalni węgla w Harias (Indje). Wskutek nagłego zasypania sztolni przeszło 100 górników zostało odciętych od światła. Równocześnie zapadła się powierzchnia ziemi, pochłaniając kilka domków górniczych. Pod ich szczątkami znalazło się kilka osób.

Władze niezwłocznie zorganizowały akcję ratunkową. Akcja ta zakończyła się po kilku godzinach wydobyciem na powierzchnię wszystkich 100 górników, z których tylko kilku odniosło lekkie rany.

Córka Marszałka STUDJUJE ROLNICTWO

Panna Wanda Piłsudska złożyła podanie o przyjęcie do Szkoły Gł. Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie, gdzie ma zamierzać studiować na wydziale rolnym.

Tajemnicze morderstwo SEKWESTRATORA

Sekwestратор Urzędu Skarb. w Zamościu 53-letni Wojciech Janicki został kilka dni temu delegowany w sprawach urzędowych do Zwierzynca. Onegdaj rano do Zamościa nadeszła wiadomość, że sekwestратор został zamordowany w tajemniczych okolicznościach, a zwłoki jego znajdują się na dnie studni.

Ziemniaki

ZNACZNIE PODROŻAŁY

WARSZAWA, 30.9 — Na warszawskich targach zaobserwowano w ostatnich dniach znaczne podrożenie ziemniaków. W sprzedaży detalicznej cen ich podskoczyła z 4 zł. 50 gr. do 5.20 zł. za korzec.

Drożynę ziemniaków tłumaczy dostawcy złymi zbiorami tegorocznymi.

TAJEMNICZA KRADZIEŻ

100 kg. materiałów wybuchowych

KRAKÓW, 1.10 — Policja krakowska prowadzi dochodzenia w sprawie kradzieży.

Oto policja powiatowa została powiadomiona przez właściciela wapiennika

w Pychowicach iż w nocy z wtorku na środek nieznanymi sprawcami skradli 100 kg silnych środków wybuchowych a mianowicie: saletry i amoniaku, większą ilość kapsli eksplodujących i pewną

ilość lontów.

Złodzieje dokonali kradzieży po rozbiciu 2-ech klódek i 2-ech zamków przy komórce, w której przechowywano materiały wybuchowe. Sprawcy pozostawili na miejscu paczkę saletry i dwie paczki amoniaku — z czegoby wynikało, że w ostatniej chwili zostali przez kogoś spłoszeni.

Wedle przypuszczeń, kradzieży dopuścili się złodzieje po to, by sprzedać materiały wybuchowe w innych kamieniołomach. — Wartość skradzionych środków wybuchowych wynosi około 300 złotych.

Odgryzł żonie nos aby obrzydzić ją innym

WARSZAWA, 1.10 — Wczoraj do ambulatorjum Ubezpieczalni Społecznej zgłosiła się zbiedzona krwią kobieta, p. Zofja K., ekspedientka z zawodu. Okazało się, że pacjentka ma zraniony nos tak, że część trzymała się ledwo na skórze. Dokonano natychmiast operacji zeszywania.

Nieszczęśliwa zeznała, że na ul. Bel-

wederskiej napała na nią jej mąż, który pragnąc zemścić się za porzucenie go, odgryzł napałniętej czubek nosa i uciekł. Porzucony oddawna odgrażał się p. Zofji K., że oszpeci ją tak, aby nikomu nie podobała się.

Oszpecona kobieta nie chciała zawiadomić policji w obawie przed zemstą męża - terorysty.

Cztery siostry ZMIENIAJĄ PŁEĆ

Sensacją miasta Feltre, w prowincji weneckiej (północne Włochy) stał się fakt, iż czworo dzieci, jednych z tych samych rodziców, które urodziły się dziewczynkami, zmieniło ostatnio płeć. Kwartet ten w wieku 3, 5, 7 i 9 lat przebywa obecnie w miejscowym domu zdrowia. Najstarszą z 4-ech dziewczynek poddano operacji dla przyspieszenia zmiany płci. Trzy młodsze będą operowane w najbliższej przyszłości. Rodzice czworga owych dzieci są niezupełnie normalni. Posiadają oni poza tym jeszcze pięcioro potomstwa. Nazwiska rodziców i ich czterech córek przemienionych w chłopców nie są narazie wymieniane w prasie.

ECHA

Hasło P. P. S.

Zwycięstwo PPS w Łodzi wywołało w obozie socjalistycznym żywe poruszenie, a przede wszystkim rozwinięto dalsze aspiracje tego obozu.

Naczelną organ PPS „Robotnik” na pierwszej swej stronie zamieszcza tłusty drukiem takie oto hasło:

„Niech kraj w swobodnym powszechnym głosowaniu rozstrzygnie o własnym jutrze”.

To jest droga wyjścia z dzisiejszej sytuacji wewnętrznej Państwa.

Wskazują tę drogę masowe zgromadzenia robotnicze i pracownicze. Wskazują tę drogę i Nowosiółce Łódzkie.

Muchy zjadły... dom

Kalisz ma całkiem swoją sensację. Przy ul. B-cy Niemojewskich 34 znajduje się domek parterowy, należący do niej. Józefa Rolbńskiego. Przy budowie tego domku użyto zamiast zaprawy murarskiej mułku.

Niebawem w szparach między cegłami zagnieździł się pewien gatunek much wodnych, które wykruszały ów mułek. Z biegiem czasu cały domek obsiadły muchy w niebywalej ilości. Mułek znikł i cegły pozbawione spide-

nia groziły zawaleniem ściany szczytowej.

W obawie przed katastrofą gospodarz będzie zmuszony obecnie przebudować domek. Zapewne użyje on właściwej zaprawy murarskiej, która, jak widać z pobliskich domków, nie cieszy się już takimże specjalnym względami u much.

Zdaniem miejsckich inżynierów jest to pierwszy tego rodzaju wypadek, że muchy zdołałyby zniszczyć domek.

Tydzień szkoły powszechnej

Towarzystwo Popierania Budowy Publicznych Szkół Powszechnych urządza swój III tydzień, który ma trwać od 2 do 8 października. W ciągu tego tygodnia dowładywać się będziemy o imponujących wynikach dotychczasowej działalności TPBPSP (w ciągu trzech lat zebrano około 10 milionów złotych i zbudowano około 4000 izb szkolnych) i duma obywatelska rozpierać będzie tych, co się przyczynili do wspaniałego dzieła. Jednocześnie jednak dowiemy się, że wciąż jeszcze brak jest miejsca w szkole dla setek tysięcy dzieci, że wiele szkół mieści się w budynkach nie odpowiadających przeznaczeniu, że w najbliższym czasie trzeba zbudować koniecznie jeszcze z górą dziesięć razy tyle izb szkolnych ile już zbudowano (około 50.000).

Spójrzmy na zagrożenie groźnego kryzysu szkolnego, którym złył nam interesujemy się i przejmujemy. Możemy dobrze będzie uświadomić sobie, że wszyscy solidarnie ponosimy odpowiedzialność za ten stan rzeczy.

Łatwo jest uspokajać własne sumienie zasłaniając się Państwem, wskazując palcem na ministerstwo oświaty jako czynnik, powołany do walki z kryzysem szkolnym. Łatwo jest uragać na rząd: to on winien, a nie ja, skromny pionek społeczny, obywatel. Ale czy samo narzekanie wzniesie choć jeden budynek szkolny?

Konstytucja obowiązuje nie tylko rząd, ale i każdego obywatela. Na każdym z nas ciąży kategoriyczny obowiązek wzięcia w życie postanowień konstytucyjnych, a wśród nich nie najmniej ważne jest zapewnienie oświaty każdemu dziecku. Nie wolno ograniczać się do zwalania na rząd wszystkich obowiązków społecznych, ale trzeba z tym rządem również współdziałać, pomagać mu czynnie.

Nie powinniśmy łatwo rzekać się wolności obywatelskiej, a znaczy to

Potworna tajemnica bryły cementu

Lyon poruszony niesamowitą zbrodnią

Przed kilku dniami całe miasto Lyon we Francji poruszone było okrutną zbrodnią, popełnioną najwściekłej przez jakiegoś zbrodniarza. Była ona niejako „klasycznym” przykładem morderstwa, połączonego z pochwytaniem trupa. Tego typu zbrodnie znane są kryminologom najdawniejszych czasów, przeważnie bowiem morderca, uśmiercając swą ofiarę, nie myśli o tym jak trudno komu się będzie pozbyć trupa. Dopiero po dokonaniu swego okrutnego dzieła staje przed alternatywą wykrycia albo uprzętnięcia zwłok i wówczas często wydatkuje się najłatwiejszym sposobem uwolnienia się od niebezpiecznego dowodu rzeczowego.

pochwytanie go.

Do takich zbrodniarzy należał osławiony Landru, którego ofiarą padło prawdopodobnie kilkanaście kobiet. Mimo to nie znaleziono ani jednego

przecież przedwzrostkiem wolności troszczenia się o dobro Państwa i Narodu. I nie tylko troska narza ma się wyrażać w narzekaniu, ale również w rzetelnym wysiłku.

Obecny tydzień TPBPSP. powinien być udany. Powinniśmy zebrać dużą część potrzebnych sum. Tym bardziej, że akcja propagandowa pukać będzie do was wtedy, gdy jeszcze (po pierwszym!) będziemy zasobni w gotówkę. Nie omieszkajmy choć drobną część przekazać na Towarzystwo Popierania Budowy Publicznych Szkół Powszechnych.

kompletnego szkieletu i zbrodniarz ten zabrał z sobą do grobu tajemnicę swych morderstw.

Osoba Leona Colliniego, którego po wnetrze przed kilku dniami policja znalazła na ulicy, spłętego do nieprzytomności, nie zdawała się być otoczona żadną tajemnicą. A jednak, przy bliższym rozpatrzeniu sprawy jest on dość zagadkowym. Przede wszystkim odmiennie niż większość zatwardziałych zbrodniarzy,

miał wyrzut sumienia.

Sprowadzony na posterunek policji i poddany osobistej rewizji, wyjaśnił, że znaleziony przy nim rewolwer miał mu służyć do samobójstwa. „Gdybym miał odwagę...” — dodał.

Następnie niepytany zaczął opowiadać o tym, jak zabił swą kochankę, a gdy mu nie uwierzono, oświadczył, że nie wyjdzie z posterunku, dopóki policja nie sprawdzi jego zeznań. Ułano się do nory mieszkalnej Colliniego, przy ul. Gourguillon, gdzie zbrodniarz hodował białe króliki angielskie i fabrykował brykiety opałowe ze statych gazet. Ani śladu trupa, ani śladu jakiego narzędzia, które mogłoby być użyte do zabójstwa. Defektywni wyszli rozczarowani, uważając Colliniego za warjata.

cierpiącego na jakieś urojenie.

Collini jednak składa dalsze zeznania, na których podstawie powtórzona rewizja. Tym razem nie pozostała ona bez wyników. W pewnej gabłocie, starannie ukrytej, znaleziono całe małe muzeum dzwacznych rysunków Portrety papieża Piusa XI-go i Gręty Garbo, różne fotografie pornograficzne, powycinane ze specjalnych wydawnictw. Dwie kąpiące się, nagie niewiasty, podtrzymujące medalion, wywołujące Gastona Doumergua i prez Doumera. Zręczny montaż, przedstawiający Napoleona na grzbiecie tustego byka, premiiowanego na wystawie w 1931 r.

— To jego największa przyjemność — wyjaśniła żona Colliniego. — Nie

tylko zbiera te obrazki, przegląda je, układa. Ale to przecież

nie jest jeszcze dowodem zbrodni.

Policja otwiera drzwi przyległej pracowni, do której żona Colliniego nigdy nie wchodziła, powstrzymana surowym zakazem męża.

— Jeżeli wejdziesz tam, czeka cię śmierć! — Zupełnie jak w opowieści Sinobrodęgo.

Na pierwszy rzut oka nie znaleziono tu również niczego. Oprócz dużej maszyny do robienia brykietów na podłodze leżało kilka nieforemnych brył cementu. Jeden z policjantów, nie wiadomo dlaczego, uderzył o jedną z nich młotkiem, odbijając kawałek. Z wnętrza wydobył się straszliwy fetor zgniłizny. Znaleziono w niej w zupełnym rozkładzie odjęte ramię kobiece. Collini powiedział prawdę. W innych bryłach znajdowała się reszta ciała zamordowanej w czerwcu br. kochanki zbrodniarza, Emmy Cornier.

Dlaczego ją zamordował?

— Bo pewnego dnia jeden z moich królików tak dziwnie na mnie spojrział...

Collini znajduje się pod obserwacją w zakładzie dla obłąkanych. Prawdopodobnie nigdy nie stanie przed sądziami. Jest nieodpowiedzialny za swoje czyny. Umysłowość jego pograżona jest w odmętach obłądzenia i chociaż zdaje sobie sprawę z tego, że popełnił zbrodnię, to motywem jego czynu była jakaś „siła wyższa”, nakaz wewnętrzny, który na zawsze pozostał jego tajemnicą...

SUBLOKATOR

HUMORESKA

Zerwałem się jak oparzony! Tak wyrafinowanej tortury uszy moje dotychczas nie zniosą! Pukam do „profesor”!

— Proszę — odpowiada swobodnie.

— Panie profesorze! — zaczynam — przestań pan z tym gramofonem! To przecież nieznośne, straszne, obrzydliwe!...

— Coś podobnego!... — odpowiada ze złośliwym uśmiechem, kręcąc ze zdziwieniem głową. — Taka miła muzyka. Pani dobrodziejka chyba lubi te modne tańce?

— Ależ panie! to nie muzyka! To tortury!

— Co podobnego! — odpowiada, podchodząc do gramofonu i szukając świeżej płyty. — Czyż i tej przyjemności mi pan chce zabronić w moim własnym domu?

— Przecież pan sam zobowiązał się kontraktem...

— Przepraszam bardzo! W kontrakcie zobowiązałem się nie śpiewać i nie grać na fortepianie!... Ale o gramofonie niema tam ani słowa! Daruję pan, ale coś podobnego!...

Tak, miał rację nasz sublokator! O gramofonie nie było tam mowy! Ach

Femeli, ileż to człowiek złości musi dla twojej Krynicy!

Nie było rady — musieliśmy z żoną po kolacji wychodzić z domu, bo ile była pogoda, szliśmy za miasto — w dzień słotne przesiadywali w kawiarni do dziesiątej wieczór. Sublokator nasz, choć był już w swoim domu kończył przed dziesiątą swój zwykły koncert Titinowy — darząc nas za to co nocy równie głośnym i harmonijnym koncertem... chrapania.

Pomijam drobniejsze wypadki w tym guście jak utracenie nogi od biurka, stłuczenie umbrzy od lampy, zafyknięcie wodociągu przeróżnymi odpadkami odpadkami i t.p. mógłbym powiedzieć z czystym sumieniem: daję prawie nie było — nasz sympatyczny sublokator nie naraził nas naraził nas na nową szkodę.

Kończył się czerwiec — żona moja coraz energiczniej przypominata mi wyjazd do Krynicy. Siedząc wieczorem — jak zwykle — w kawiarni, zdała od sympatycznej Titiny zabrałszy się do sporządzenia naszego bilansu.

Okazało się, że z kapitału 250 dola-

row zostało nam jeszcze... 40 dolarów i 4 złote. Reszta rozeszła się na drobne a „nieprzewidziane” wydatki, jak wprawianie szyby, ośmiokrotna naprawa wodociągu, trzykrotna naprawa zbiornika z wodą w łazience, za kupno nowego stołu, jednej pały potłuczony wyreperowanie biurka, zakupno nowej umbrzy i wreszcie odczyszczanie i wymalowanie pokoju po owym pożarze — nie mówiąc o wydatkach naszych na tramwaje i kawiarnię... ani o ukradzionej mi zarzutce!

O wyjeździe nie można było marzyć — Przepadło! westchnęła smutno żona na moja — nie mieliśmy szczęścia. A tak się ładnie wszystko zapowiadało. Takie sympatyczne robił wrażenie! Ach, żeby jak najprędzej! bo na prawdę życie mi już obrzydło!

Stosunki nasze z profesorem ziębiły się znacząco. Nie spotykaliśmy się całymi tygodniami.

W połowie sierpnia postanowiłem się z nim rozmówić.

— Czego pan sobie życzy? — powitał mnie ceremonijalnie, gdy wszedłem po południu do jego pokoju.

— Pragnę panu przypomnieć, że za dwa tygodnie umowa nasza wygasa. Chcę pan zatem zawczasu wyzukać sobie inne mieszkanie. Ten pokój jest nam niezbędnie potrzebny.

— Coś podobnego!... mruknął wzro-

szając ramionami. — Panie szanowny — ja nie myślę się stąd wyprowadzić.

— Co? jakto? — wyjąkiem zdumienia. — A umowa?

— Umowa?.. Coś podobnego!.. Zaraz pokażę panu coś ciekawszego — inną ważniejszą niemo umowę.

I otworzywszy kluczem szufiadę mego własnego biurka, wydobył z niej arkusz papieru — i wywijając mi nim pod samym nosem mówił:

— Patrz pan — oto moja umowa! Mianowany zostałem komisarzem targowym Magistratu, jako władzy politycznej pierwszej instancji. Rozumiem pan, jestem funkcjonariuszem Magistratu — i jako taki — gwiazdę na pińską umowę! Żadna siła ludzka mię z tego mieszkania nie wyrzuci! Coś podobnego!...

W ciągu tygodnia wysprzedaliśmy cichaczem całe nasze meblowanie. Jutro wyjeżdżamy do Francji — zgrodziłem się do robót rolnych... żona będzie dawać lekcje polskiego... Wiem, że i tam o mieszkanie trudno — nam jednak odłożone na ten cel 500 złotych — i spodziewam się, że uda nam się odnajść jeden pokój, jako „sublokatorom”...

KONIEC.

WIADOMOŚCI Z KRAKOWA

PAŹDZIERN
2
Piątek

Dziś: † Aniołów Str.
Jutro: Teresy

TEATR IM. J. SŁOWACKIEGO.
„ROZBITKI“ J. BLIZINSKIEGO
z K. Junosza - Stępowskim

Dziś świetna komedia J. Blizińskiego „Rozbitki“, w której Kazimierz Junosza - Stępowski odtwarza niezrównaną kreację hr. Kotwicza. W sztuce opracowanej scenicznie przez reż. J. Karbowskiego, obok znakomitego gościa udział biorą p.p.: Bielska, Kozłowska, Njędziakowska, Pawłowska, Biegański, Burnatowicz, Fabisiak, Tatarski, Woźnik. Rolę Dzieńdzierzynskiego odegra p. Wroński. „Rozbitki“ powtórzone będą w sobotę.

Piątek 2.10. „Głupi Jakób“.

W. WERMINSKA — CITTO MACHA — B. MOSSAKOWSKI

w „Pajacach“ i „Rycerskość Wieśniaczka“

Opera krakowska daje w najbliższy poniedziałek, dnia 5 bm. Leoncavalla „Pajace“ i Mascagniego „Rycerskość wieśniaczka“ z gościnnym występem świetnej śpiewaczki Wandy Wermińskiej, świetnego tenora barytona opery wiedeńskiej Otto Machy i najznakomitszego polskiego barytona Eugenjusza Moznakowskiego.

TEATR BAGATELA.
DZIŚ BALET PARNELLA W „BAGATELI“

W piątek o godz. 9 wieczorem odbędzie się w teatrze „Bagatela“ pierwszy występ znakomitego baletu Parnella, w olimpijskiej obsadzie z Zizi Halamą, Z. Leitzkówną, F. Parnellem, na czele 16 osobowego zespołu. Niezapomnianą poematy taneczne. Bilety do nabycia w kasie „Bagateli“ od godz. 11—1 i 4—9 wieczorem.

REPERTUAR KIN

Adria: Judel gra na skrzypcach.
Apollo: Czarny anioł.
Atlantic: Dzisiejsze czasy (Charlie Chaplin) i Człowiek który rozbił bank w Monte Carlo.
Promień: „Jej ekscelencja Babka“.
Stella: Zew dzikich i Namiętni kochankowie.
Sztuka: „5 kandyjskich dziewczynek“
Świt: Mayerling (Ch. Boyer).
Wojska: Wiedeń szaleje
Wanda: „Jadzia“ (Smorsarska).
Zorza: Golgota.
Bagatela: Walczę o życie (P. Muni) i re-wja „Same nowości“.
Muzeum: Ostatni sygnał oraz Gdy zabawki budzą się do życia.
Dom Żołnierza: „Księżniczka Czardasza“

UWAGA

Redakcja i Administracja przeniesiona została na ul. Floriańską 44 of. I. p.

Złatwia się wszelkie sprawy wchodzące w zakres red. i adm. jak: prenumeraty, ogłoszenia, kolportaż itd.

Program pobytu min. Isackera W KRAKOWIE

W dniu wczorajszym w późnych godzinach wieczornych przybył do Krakowa pociągiem warszawskim belgijski minister gospodarki narodowej van Isacker, w towarzystwie swej małżonki, dyrektora gabinetu Gorisa barona Paternotte de la Vallec, konsula belgijskiego w Sosnowcu p. Rudowski, min. Romana, dyr. Dietricha, radcy Litwińskiego z Brukseli i sekretarza ministerstwa Weltscha. P. minister przepędził noc w salonce. Dziś rano min. Isacker zostanie powitany przez przedstawicieli władz i szereg gospodarzów województwa krakow-

skiego z wojewodą pułk. Gnońskiem na czele, po czym wprost z dworca odjedzie do Wieliczki celem zwiedzenia salin. Stamtąd uda się na Sowińiec. Następnie wróci do Krakowa i weźmie udział w śniadaniu wydanym na jego cześć przez Izbę przem. - handl. w sali restauracyjnej Grandhotelu. Pctem zwiedzi Wawel, a o godz. 16 zjedzie do krypty św. Leonarda dla oddania cześci Marszałkowi. O godz. 16.30 min. Isacker przyjeżdży będzie na dziedzińcu przez ks. Metropolite Sapiechę. Następnie zwiedzi zabytki miejskie, a o godz. 21.50 odjedzie do Wiednia.

ZARZĄDZENIA

w sprawie uproszczeń meldunkowych

W myśl zarządzenia Zarządu miejskiego z 30 września br. od dnia wczorajszego obowiązują na terenie Krakowa uproszczone karty meldunkowe:

1) przy zameldowaniu nowego miejsca zamieszkania w obrębie miasta, karty wzór nr. 1b, w 2 egz. z dopuszczeniem meldowania członków rodziny (ojca, matki i dzieci do lat 18) na wspólnym formularzu w miejsce dotychczasowych kart meldunkowych dla każdego członka rodziny osobno.

2) przy wymeldowaniu a) miejsca zamieszkania lub b) starego adresu karty wzór nr. 2b w dwóch egzemplarzach z dopuszczeniem wymeldowania członków rodziny (jak wyżej) na wspólnym formularzu, w miejsce do-

tychczasowych kart meldunkowych dla każdego członka rodziny z osobna;

3) przy zameldowaniu a) pobytu czasowego lub b) nowego adresu w czasie trwania pobytu karty wzór nr. 3b w jednym egzemplarzu z dopuszczeniem meldowania członków rodziny (jak wyżej) na wspólnym formularzu, w miejsce dotychczasowych kart zameldowania dla każdego członka rodziny z osobna;

4) przy wymeldowaniu a) pobytu czasowego lub b) starego adresu karty wzór nr. 4b w jednym egz. z dopuszczeniem wymeldowania członków rodziny na wspólnym formularzu w miejsce dotychczasowych kart wymeldowania, dla każdego członka rodziny z osobna.

Śmierć starca pobitego przez pijaka

W dniu wczorajszym, wieczorem Kłuska Wincenty, lat 35, zam. przy ulicy Józefa 27, w stanie podchmielonym wszczął awanturę i bójkę na tle porachunków osobistych z Franciszkiem Porębskim, lat 70, właścicielem mieszkania, którego pobił łaską, a następnie rzucił na podłogę.

Krzyki oraz rwyetes spowodowały bójkę, zwabiły sąsiadów, którzy zaję-

li się leżącym bez przytomności starcem oraz zadzwonili policję i Pog. Ratunkowe.

Lekarz Pog. stwierdził śmierć Porębskiego, z powodu udaru serca, spowodowanego silnym pobiciem a. z uderzeniem o ziemię i poleciał przewieźć zwłoki do Zakładu Medycyny Sądowej. Zabójcą zajęła się policja.

Zagazowani awanturnicy

Biednik Jan, handlowiec, zam. przy ul. Bosackiej nr. 9 i **Bił tozes**, masarz zam. przy ul. Bosackiej 9 będąc w stanie podchmielonym wywołali na ul. Szpitalnej przed restauracją Olszewskiego awanturę z osobnikiem nieustalonego nazwiska, a rozwożącym drzewo po domach.

W trakcie awantury Biednik wyrwał mu siekiere z ręki, zamierzając go nią uderzyć czego ów osobnik u-

niknął, przez odskoczenie w bok. Następnie Biednik i Bił udali się na ul. Mikołajską i na plantach zaczęli przechodzące kobiety, wobec czego organa P. P. przystąpiły obu w aresztach.

Będą pili...

Wczoraj skradziono po oderwaniu zamku w drzwiach, z szynku Salomo na Gertnera, przy ul. Dietla 13, różne wódki, łącznej wartości 600 zł.

Znaczna kradzież

Z mieszkania Heleny Woźniak, przy ul. Wiśniowej 7, skradziono w ub wtorek futro damskie i garderobę, łącznej wartości 1.260 zł.

Słomiany ogień

Filia miejskiej straży pożarnej w Podgórzu, wzywana była wczoraj na ul. Kalwaryjską nr. 2 gdzie w mieszkaniu niejakiej Łdy Cukier zapaliła się od węgla, który wypadł z pieca, paczka z węglami. Ogień ugaszili domownicy przed przybyciem straży pożarnej.

12-letni chłopiec POD KOPYTAMI KONIA

Jurek Antoni, zam. w Zielonej pcv. Mlechów, pozostał bez dozoru na ul. Brackiej, swego zaprzężonego konia, który się sploszył i pędząc po ulicy wpadł na chodnik, gdzie potrafił Dawida Goldschmidta, lat 12, zam. przy ul. Krzywej 14. Pog. Rat. przewoziło chłopca, który odniósł ogólne obrażenia na całym ciele do Szpitala św. Łazarza, gdzie mu udzielono pierwszej pomocy, a następnie pozostawiono opiekę domowej.

Skradziony rower

Wawrzyniec Lipiński, zam. w Podgórzu nr. 180 (pov. Bochnia) pozostawił onegdaj bez opieki, przy ul. Józefińskiej rower, wartości 30 zł, który mu skradziono.

Dział grafologiczny

L. Z. 903. — Analizę umieszczamy bezpłatnie na łamach naszego pisma. Co do Pańskiego zapytania donoszę Panu, że za chodzi tutaj błąd zecerski. Ekspertyzę grafologiczną podam w jednym z najbliższych numerów.

H. B. — Charakter szczery i otwarty, uczuciowy, po wielkich niepowodzeniach czeka Pana jaśniejsza przyszłość. Powinien Pan starać się panować nad sobą, oraz trzy mać na wodzy swoje nerwy.

Kupon niniejszy należy wyciąć i przechować. Po zebraniu 4 kuponów należy przesać do Redakcji pismo od ręczne (atramentowe) niekaligrafowane na papierze nielinjowanym, najmniej 10 wierszy, załączając kupony. Na podstawie tego zainteresowana osoba otrzyma bezpłatną ocenę grafologiczną. Przypominamy, że każda analiza wymaga czterech kuponów

KUPON
BEZPŁATNEJ PORADY
GRAFOLOGICZNEJ

Wielki konkurs „Torpedy“ z cennymi nagrodami

Jak już zapowiadaliśmy, **WIELKI KONKURS „TORPEDY“** przyniesie dla naszych Czytelników szereg cennych nagród j. np. aparat radiowy, rower, komplet dzieł Mickiewicza 20 nagród firmy Kloromint (kasety ko smetyczne) szereg pulowerów f-my Lichtig, portrety artystycznie wykonane przez f-me „Fotostyl“ i tp.

Szczegóły konkursu w najbliższym czasie

5 KUPON
WIELKIEGO KONKURSU
„TORPEDY“

Min. Ujejski O MŁODZIEŻY AKADEMICKIEJ MÓWIĆ BĘDZIE PRZEZ RADJO.

Dnia 5.10 o godz. 18.00 zabierze głos przed mikrofonem warszawskim wiceminister WR. i OP. prof. dr. Józef Ujejski. Przemówienie pana wiceministra nosi tytuł „O lepsze warunki życia dla młodzieży akademickiej“

Tysiąc i jedna noc

Słynne opowiadanie z „Tysiąca i jednej nocy“ były i są zawsze żywym źródłem natchnienia wielu kompozytorów. „Szeherazada“ Rómskiej - Korsakowa zdobyła sławę światową. Jak komponują te same opowiadania wschodnie Ryszard Ralle i współczesny kompozytor rosyjski Sergiusz Bortkiewicz przekonają się radjosłuchacze dnia 2.10 o godz. 16.00 w audycji transmitowanej z Krakowa. Orkiestra Kameralna pod dyr. A. Hermana wykona w koncercie tym dwie suity baletowe wymienionych kompozytorów.

PROGRAM RADIOWY

PIĄTEK 2 WRZEŚNIA 1936 R.

6.30 Kiedy ranne wstają zorze. 6.33 Gimnastyka. 6.50 Płyty. 7.20 Dziennik poranny. 7.30 Program na dzisiaj. 7.35 Porę informacyj. 7.40 Płyty. 8.00 Audycja dla szkół. 8.10 Przerwa. 11.30 Audycja dla szkół. 11.57 Sygnał czasu. 12.13 Jesienne prace na łące. 12.13 Dziennik południowy. 12.23 Płyty. 13.10 Chwilka gospodarstwa domowego. 13.15 Przerwa. 15.30 Wiadomości gospodarcze. 15.45 Rozmowa z chorą k. kapelana Rękasa. 16.00 Tysiąc i jedna noc — koncert. 16.45 Po Polesiu bez przewodnika — reportaż. 17.00 Koncert w wyk. Małej Ork. P. R. 18.13 Poradnik sportowy. 18.20 Przegląd wydawnictw. 18.30 Pogadanka aktualna. 18.40 Koncert reklamowy. 19.05 Głos z oddali — pogadanka. 19.10 Biuro Studjów rozmowa ze słuchaczami P. R. 19.20 Koncert w wyk. ork. Koła Mandolinistów „Hejnał“. 19.50 Rewia mód (obrazek obyczajowy z życia Warszawy) z powieści Eustachego Czekalskiego p. t. Oczy Wjłczycy. 20.05 Inauguracyjny koncert symf. z Filharm. Warsz. — W przerwie dziennik wieczorny. 22.30 Wiadomości sportowe. 23.00 Płyty.

Prosimy naszych zamiejscowych i miejscowych

P.T. Prenumeratorów
o regulowaniu PRENUMERATY
za październik 1936 r.

Wydawnictwo „TORPEDY“

Górnicy Zagłębia Dąbrowskiego i Krakowskiego

przygotowują się do rozstrzygającej walki o 6-cio godzinny dzień pracy

Wypowiedzenie umowy w przemyśle węglowym, dokonane przez Związek zawodowy na Śląsku, nie dotyczy ani Zagłębia Dąbrowskiego, ani Krakowskiego. Do dnia 30 września Związek nie wypowiedział umowy w Zagłębiu. Sytuacja prawna — o ile chodzi o teren Zagłębia Dąbrowskiego i Krakowskiego jest inna, niż na Śląsku, gdyż tu czas pracy nie jest objęty umową zbiorową, lecz jest przewidziany odpowiednią ustawą państwową. Dlatego też związek nie potrzebował wymawiać umowy zbiorowej, natomiast

przygotowują się do akcji o 6-godzinny dzień pracy — tę akcję postanowili przeprowadzić wspólnie.

Akcja skrócenia dnia pracy do 6-ciu godzin prowadzona jest na terenie Zagłębia Dąbrowskiego bardzo żywo. W tej sprawie odbyły się już w Czeladzi i na Niemcach walne zebrania robotnicze, na których kategoriście domagano się skrócenia dnia pracy.

W nadchodzącą sobotę, o godzinie 5-ej popł. odbędzie się w Domu Zbornym wiec robotników kopalni „Paryż“ i Koszelew. Również i w Grodz-

cu zwołany został na nadchodzącą niedzielę wiec górników. Odbędzie się on w Domu Zbornym przy T-wie Grodzieckim, w godzinach przedpołudniowych. Popołudniu natomiast, o godz. 15-ej odbędzie się wiec na kopalni „Jawisz“.

Na zebraniach tych będą omawiane sprawy gospodarcze i polityczne. Głównym jednak tematem obrad będzie akcja, zdążająca do skrócenia dnia pracy. Zebrania te organizowane są przez C. Z. G.

Sądząc z nastrojów, jakie panują wśród mas robotniczych, można wnioskować, że wielka i doniosła dla robotników akcja prowadzona przez związki robotnicze będzie zrealizowana.

PODZIAŁ MILJONA

Choć losowanie miliona odbywa się 3 razy do roku, moment ten jest zawsze oczekiwany z najwyższym napięciem przez wszystkich, interesujących się grą loteryjną.

Podobne zainteresowanie panowało też w ubiegły poniedziałek, a sala ciągnień Generalnej Dyrekcji Loterii Państwowej wypełniła się po brzegi. Gdy wśród ciszy rozległ się głos:

— Numer 17385 wygrał dwieście złotych — a więc najmniejszą wygraną, stało się ogólnie wiadomem, że numerowi temu przypadł milion złotych. Oczywiście ciekawość wzmogła się jeszcze, teraz jednak przybrała formę pytania:

— Kto są ci szczęśliwcy, którym się uśmiechnęła fortuna?

Odpowiedź na to pytanie znajdują czytelnicy poniżej:

Pani Helena Dreszerowa, zamieszkała w Warszawie przy ulicy Hożej 16, gra na Loterii Państwowej od dłuższego czasu. Dotychczas nie bardzo sprzyjało jej szczęście, ale jednorazowe powodzenie jest tak duże, iż pozwoli jej zapomnieć raz na zawsze o wszelkich troskach dnia powszedniego

jakkolwiek na ówmiarkę tę grało oprócz p. Dreszerowej kilku współników

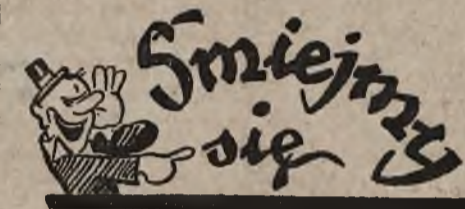
Właścicielem drugiej ówmiarki jest p. Matuszkiewicz, pracownik jednej z większych firm węglowych, zamieszkały również w Warszawie. Wygrana była dla p. M. tak wielką niespodzianką, że nie umiał sformułować swych projektów na przyszłość.

Pozostałe wreszcie dwie ówmiarki są w posiadaniu pani Osuohowskiej (ul. Krucza 20) i d-ra S., mieszkańców stolicy.

Nowym „milionerem“ Generalna Dyrekcja Loterii Państwowej wypłaciła wygraną czekami na Bank Gospodarstwa Krajowego, gdzie też sumy te zostały zdeponowane.

Warszawa wogóle miała dnia tego szczęście, gdyż prócz miliona padła w jednej z mniejszych kolektur stołecznych większa wygrana 50.000 zł. na numer 813117.

Na ciągnięciu poniedziałkowym zakończyła się trzydziesta szósta Loteria Państwowa. Kandydaci na przyszłych milionerów mogą się już zaopatrzyć w losy do pierwszego klasy trzydziestej siódmej Loterii.

WSPÓLNE ZMARTWIENIE.

Spotyka się dwóch przyjaciół. Obaj mają bardzo zafrasowane miny.

— Dlaczego?
— Miałem przykreść. A ty?
— Mnje również to samo spotkało.
— Jakto?
— Poszedłem z żoną do kina i siedziałem koło ślicznego dziewczęcia.
— To jeszcze nic złego! Ja natomiast byłem w kinie z piękną dziewczyną i przypadkowo sjadłem koło mojej żony.

U SZKOTÓW.

Szkot Tom wstąpił do swego rodaka, Mac'a. Mac zajęty jest właśnie zdzieraniem tapet w pokoju.

— No, cóż to, dajesz świeżą tapetę?
— Nie, wyprowadzam się!

DZISIEJSZE CZASY.

— Owszem, proszę pani — mówi redaktor do młodej autorki, która przyniosła swój utwór do oceny — ta rzecz, zdaje się, półdzie. Temat jest dość ciekawy. Tylko, że rękopis bardzo nieczytelny, dlatego pani nie przepisuje tego na maszynę?

— Ba, panie redaktorze — gdybym umiała pisać na maszynie, nie potrzebowałabym zajmować się literaturą!

CODZIENNA,
NOWELKA „TORPEDY“

MATKA I SYN

William Morgan zaliczał się do najbogatszych ludzi kraju. Posiadał olbrzymie planacje bawelny, oraz rozległe tereny naftowe. Oczkiem w głowie króla nafty była jego żona Rosita. Była ona znacznie młodsza od swego męża.

Rosita posiadała wszystko, czego dusza mogła zapragnąć. Luksusowe auto, stojące w wyścigowej, wspaniałe futra, olśniewające klejnoty i przepiękny pałac.

Rosita pochodziła z niziny. Córka pomywaczki z knajpy portowej wyrosła na piękną blondynkę. W błyskawicznym tempie wspinała się w górę. Z szynkowni portowej — po bogatych przejściach — znalazła się na deskach teatru na Broadwayu. Jako tan cerką czarowała swą urodą i przepyszny

wdziękiem podstarzałych królów nafty i między.

Tu przypięszetowała swą karierę. Olśniony jej urodą William Morgan uczynił z niej królową nafty.

Rosita nie była jednak szczęśliwa. William zajęty sprawami handlowymi, często opuszczał pałac, zostawiając żonę samą. Ta ciągnęła samotność zaczęła ją nużyć. Rosita postanowiła tedy znaleźć kogoś, ktoby dotrzymywał jej towarzystwa.

I znalazła. Poznała Jerzego wśród nieoczywistych okoliczności. Pewnej nocy gdy spoczywała samotnie w pałacu, przez okno wkroczył do pokoju postawy młodzieniec, usiłując ograbić milionerkę.

Na widok młodego mężczyzny o wspaniałej

atletycznej budowie ciała i ślicznych blond włosach, w Roscie rozegrały się zmyśły, nie znajdujące dotąd upustu u boku starego Williama.

Rosita miała doświadczenie i co najważniejsze — pieniądze, uczyniła więc łatwo z włamywacza... kochanką. Między żoną króla nafty a pięknym włamywaczem nawiązała się czuła znajomość.

Sielanka trwała miesiąc.

Nagle pewnego dnia piękna Rosita zastała kasę pancerną pustą. Za przepyszny brylantami i perłami wszelki ślad zaginął. Za Jerzym też

U byłej pomywaczki mściwość wzięła górę nad miłością. Nie licząc się z niczem, zawia domiła policję

Znakomity detektyw, komisarz Andersen po mozolnych poszukiwaniach wpadł wreszcie na ślad niewdzięcznego kochanka królowej nafty. Jerzy został schwytany.

Rosita oskarżyła go o gwałt i rabunek. Jerzemu groziło krzesło elektryczne. Przed sądem przytoczył swój barwny obraz życia.

Jako nieślubne dziecko urodził się przed

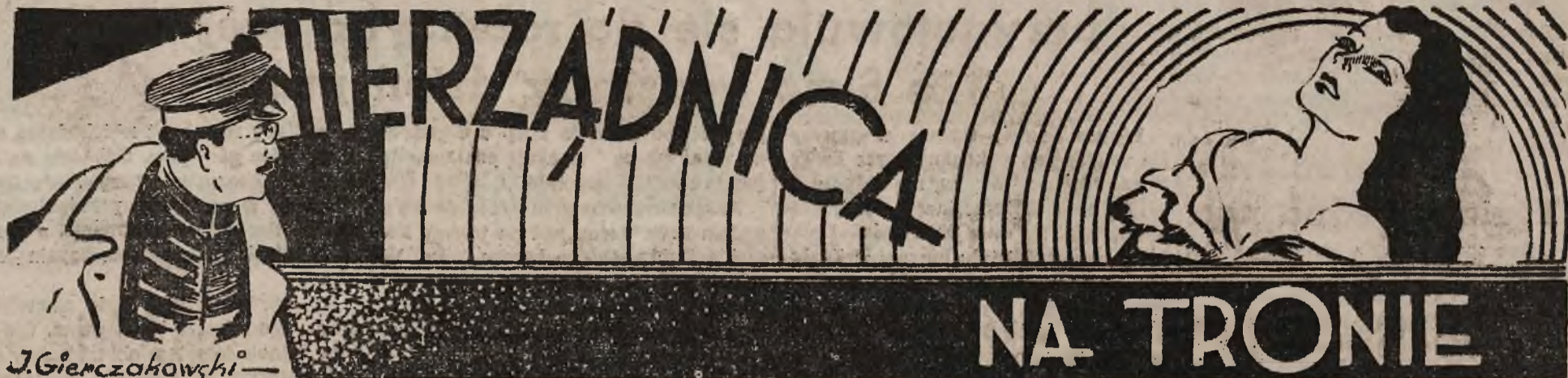
19 laty w suterynach jednego z domów na przedmieściu Paryża. Mając lat 6 chodził po bulwarach miasta i okradał cudzoziemców. Niektórych sprowadzał do knajpy, za co otrzymywał od swej matki podwójną porcję jada. Wkrótce potem, matka jego, uciekła z nowym kochankiem, pozostawiając go na pastwę losu. Utrzymywał się z kradzieży, a następnie z sutenerstwa. Ojca swego nigdy nie znał, a matki nigdy więcej nie spotkał w swoim burzliwym życiu.

Zeznaniem Jerzego przysłuchiwała się Rosita z niezwykłym zainteresowaniem. I piękna twarz pięknej królowej nafty przybierała stopniowo trupio blady kolor.

Rosita zemdląca. Przewieziono ją do domu.

Przez kilka dni gorączkowała, a kiedy odzyskała zdrowie doszła ją wiadomość, że Jerzy został stracony na krześle elektrycznym.

Rosita Margan postaradała zmysły. Jerzy Delenoff był jej nieślubnym synem.

STRESZCZENIE POČĄTKU POWIEŚCI

Działo się to w r. 1900. Na tron serbski wstąpił młody Aleksander Obrenowicz, który usiłował wdziękami pięknej nierządniczy Dragi Maszyn podnieść ją na tron wbrew woli narodu. W czasie przeglądu wojsk wybawił Dragę od śmierci młody oficer Juljan Subowicz zostając jej mężem. Po pewnym jednak czasie Juljan przeniósł swe uczucia na piękną dziewczynę rozbójniczą, Jadwigę. Zrozpaczona Draga postanowiła niedopuszczyć do nocy poślubnej między parą z pomocą brata Nikodema, który obraził Juljana zmusił go do pojedynku. Juljan powróciwszy do domu spestrzegł z przerażeniem, że Jadwiga została mu uprowadzona.

Tymczasem Draga wszedłszy w opiekę z doktorem przybocznym Aleksandra, wmałżwi małżonkowi ciężką chorobę, z której wybawić może go tylko zaprzestanie zajmowania się rządzeniem państwa. Draga wraz ze swym nieczym bratem udają się na ustronną wyspę na Dunaju, gdzie przebywa nieprawny syn Milana, aby go wtargnąć do więzienia. W drodze spotyka zbrodniczą parę burza, w czasie której ratuje ich od śmierci — bohaterki Milan. Draga aby zgubić młodzieńca, rozkochała go w sobie namiętnie. Obiecując mu koronę u swego boku nierządnicą skłoniła młodzieńca do ucieczki z domu matki, która poprzysięgła jej zemstę za wszelką cenę. Tymczasem Jadwidze która przez liczne przygody dostała się wreszcie do Wiednia, udało się wykraść pewnemu Serbowi listy kompromitujące doszłownie Dragę. Została jednak posądzona o kradzież w hotelu i stawiona przed komisarza policji. W międzyczasie Draga umieściła Milana u belgradzkiego profesora Papina, rzekomo celem nauki, w istocie jednak aby móc obmyślić dlań sposób śmierci.

Milan przypadkowo złapał Juljana w żużel scenie z Dragą, o której sądził w naiwności, iż tylko jego kocha, poprzysięgł oficerowi zemstę. Został jednak odkryty przez służbę Ferry'ego, w momencie, gdy chciał przebić Juljana. Ten zaś litując się nad niewinną ofiarą występnej Dragi, postanowił ocalić go z jej szpon i zabrał go do swego domu. Draga tymczasem postanowiła wprowadzić na tron swego brata Nikodema. W tym celu poleciła podpisać odpowiedni akt najprzedniejszemu mężom w państwie. Kiedy sędziwy prezydent skupczyny Subowicz odmówił swego podpisu, wtargnął do lochu wraz ze swą córką Sonią i synem Juljanem, byłym kochankiem nierządniczy na tronie. Gudownym zgłoszeniem okoliczności prezydent zdołał się uratować.

Tak, gdyby raz serce króla skłoniło się do innej kobiety, do niewinnej i czystej dziewczyny, to możeby zeszedł z drogi na której się znajduje, a myłbyśmy mieli kogoś na wyratowanie Juljana i Sonię.

Stary Subowicz umilkł, boleśń ogarnęła go i łzy wytrysły mu z oczu.

— On ma słuszność, rzekł pułkownik Maszyn — gdyby w królu powstała miłość do czystej, niewinnej kobiety, gdyby ją kochał, wtedy ucałobyśmy się z prośbą o wyrwanie dwoje nieszczęśliwych z więzienia.

Ale gdzie ją znajdziemy. Tak jak to

drzewo nie może dać odpowiedzi, tak samo jest niemożliwym, to, o czem myślimy.

— Znaleźliście już ją — odezwał się naraz głos ze starej lipy — ta, którą szukacie stoi przed wami.

I stało się. Ci mężczyźni, którzy weale nie byli zabobonni i nie wierzyli w żadne nienaturalne wypadki, nagle zbledli, a znaleźli się nawet tacy, którzy chcieli uciekać.

Z wydrążenia lipy wychyliła się głowa czarującej dziewczyny, wspaniałej, piękny biust dziewiczy, dwa obnażone ramiona, a potem wyskoczyła utęcza postać i stanęła pełna niewinnego za wstydenia, zakrywając obnażone ramiona i piersi.

— Na miłość Boga, a to co? — zawołał stary Subowicz — powiedz, kto jesteś. Czy wierzysz w Chrystusa i świętych?

— Wierzę w Chrystusa — odpowiedziała dziewczyna srebrnym głosem — i wierzę, że Bóg nie opuści naszej biednej Serbii.

Słowa te uspokoiły zebranych, wie lu sądziło, że mają przed sobą jedną z tych tajemniczych istot, o których tak wiele opowiadano. Przystąpił do Jadwigi i otoczył ją; każdy stawiał pytanie, wszyscy mówili, wołali, aż Subowicz zaczął mówić.

— Pozwólcie mi pomówić z tem dziewczęciem — rzekł — sądzę, że tak najlepiej dowiemy się, co tu robi i kim jest. Nie ulega wątpliwości, że słyszała całą naszą rozmowę, też rozchodzi się tylko o to, czy umyślnie, czy tylko przypadkowo znalazła się w tem miejscu.

— Nie, czcigodny panie, nie było tu przypadku — zawołała Jadwiga — umyślnie ukryłam się w nagłębieniu lipy, by schować się przed wami, nie chciałam, żebyście mnie ujrzeli tak jak teraz, wstyd muszę wam ukryć się. Bóg chciał, że usłyszałam waszą rozmowę, jestem bowiem tą, którą szukacie.

— Którą szukamy? — zapytał — co przeto myślisz?

— Czy nie błagaliście nieba o kobietę, którąby król pokochał, i oto stoi przed wami ta, która pozyskała serce Aleksandra i jestem pewna, że gdy pójdę do niego, nie odmówi mej prośbie i uwolni Juljana i Sonię.

Słowa te wywarły ogromne wrażenie na mężczyznach.

— Byłobyż to możliwe? — zawołał prezydent a promień nadziei oblał jego stroską oblicze — byłobyż możliwym, że niebo cię tu zesłało, a czy możesz się rzeczywiście pościć, że zawiadnęłaś sercem Aleksandra?

— O, mogę, jestem prawdziwie dzie-

wczyną wychowaną wśród wyrzątków społeczeństwa, wśród rozbójników, ale król Aleksander ujrawszy mnie, zapalał gorącą miłością ku mnie, a ja zaś uczuwałam dla jego losu współczucie i może właśnie moje współczucie dla jego losu, ujęło go.

Zamieszkałam w Tóptszderzu, w wspaniałym pawilonie.

— W tureckim pawilonie prawdopodobnie — zawołał pułkownik Maszyn.

— Tak, tak nazywa się ten stary budynek, ale zaraz pierwszej nocy, którą tam innego.

— I to był ten inny? — spytał prezydent Subowicz.

Jadwiga rzuciła mu się do nóg i drżącym głosem zawołała:

— Czy nie domyślacie się? Był to ten, o którego drżycie, który tak zgrzeszył wobec was, ale później wszystko naprawił, gdyż ma serce czyste i szlachetne. Syn wasz, Juljan.

— Mój syn, Juljan?

Prezydent Subowicz zachwiał się na nogach, mało brakowało, byby upadł na ziemię, lecz powstrzymał go Burckhardt.

— Ty więc jesteś tą dziewczyną, na rozkaz króla poślubioną memu synowi?

— Tak, ja nią jestem — odpowiedziała Jadwiga a tem samem waszą córką. O, nie obawiajcie się, że żywię pretensje do tego imienia. Jakżeby też. Jestem wam nieznana. Nie wiecie skąd przyszedłam. Ale nie wiecie też jak kochałam syna waszego i jak byłabym szczęśliwą, gdyby... nie, nie, o tem nie dowiedcie się, to już moja tajemnica.

— Słuchajcie, jestem zdecydowana ratować Juljana i Sonię. Ach, jeszcze przed godziną mogłam to łatwo zrobić. Przed godziną posiadałam jeszcze straszny dokument, którym wszystko na Dradze mogłam wymusić. Ale niebo nie chciało, abym użyła tego dokumentu.

— Porwano mi go, orzeł uniósł w powietrze. Bóg chciał, żebym zaufała tylko własnej sile. Rozpaczałam po utracie tej broni. Teraz atoli, gdy usłyszałam od was, że Juljan siedzi w więzieniu, gdy chodzi o jego życie, czuję w sobie siłę, uczynię wszystko, aby wyratować mego Juljana, tego ukochanego.

Mówiąc to rosła prawie, oczy jej błyszczały, postać wydawała się nadziemską.

Prezydent, z natury i wieku podejrziwy, uczuł instynktownie, że tu rzeczywiście niebo zesłało mu czystego anioła i że jeżeli tylko Juljana i Sonię można uratować, uratuje ich ta dziewczyna.

— Jadwigo dziecko moje — rzekł głęboko wruszony, gładząc jej włosy — niech podziękuję ci nieszczęśliwy ojciec za piękne i wzruszące twój słowo. Choćby ci się nie udało nawet wyrwać ich z więzienia, mimo to zacznę ci wdzięczność za same słowa twoje.

Przysięgam ci tu w gronie przyjaciół, braci i towarzyszy nieodolnie, że jeżeli ci się uda twój zamiar, to Juljan będzie do ciebie należeć. Nie byłbym więcej mym synem, gdyby nie dotrzymał ci tego, co zaprzysięgł przed ołtarzem. I chociaż cały ten ślab był tylko rodzajem żartu ze strony króla, wpływem dobrego humoru tyrańca, te raz w oczach moich i mych towarzyszy jesteś prawdziwą żoną Juljana.

— Ojcie, ojcie — wykrzyknęła dziewczyna — za takie szczęście oddałabym chętnie życie moje, o, pozwól mi ucałować ręce twe.

Pochwyciła ręce prezydenta i poczęła okrywać je pocałunkami.

Nikt z zebranych nie miał suchego oka. Ludzie ci, którzy zeszli się, by zastanowić się nad nowymi planami swemi, płakali teraz wszyscy, widząc, że wiara, nadzieja i miłość jeszcze istnieją na świecie.

— Siostrze — zawołał doktor Burckhardt — nie płacz, jesteś już naszą.

Objął ją i pocałował w czoło. Acht jak miło zrobiło się dziewczęciu na sercu, nigdy jeszcze nie odczuła takiej miłości i przychylności ze strony obcych. Przytulona się do piersi prezydenta i tak stała w jego objęciach.

Oczy błysnęły jej radośnie, gdy zaczął jeden po drugim, przysięgowali do niej i ściskając jej rękę, życzyli szczęścia w powziętym zamiarze.

Opowiedziała teraz jak przybyła do Belgradu, jakie miała zdarzenie we Wiedniu jak podsłuchiwała Piotra Karagiorgiewicza i jego sekretarza Harlingera. Wszystko opowiadała z wzruszającą otwartością i szczerością.

Jednak zarumieniała się, gdy mówiła, jak orzeł porwał jej podług kaptułu suknie, w której znajdował się nieoceniony dokument.

Gdy skończyła, odezwał się prezydent.

— Chodź Jadwigo ze mną, dostaniesz wszystko co potrzebujesz i naradzimy się jeszcze co począć. Trzeba działać ogromnie ostrożnie, gdyż mamy do czynienia z bardzo chętnym nieprzyjacielem.

— Tak, lecz jak mogę iść z tobą ojcie — odpowiedziała Jadwiga — tak ubrana, nie mogę się z tobą ukazać na ulicach Belgradu.

Dalszy ciąg jutro

Czołowi przelajowcy Zagłębia, Krakowa i Śląska na starcie Biegu Naprzelaj o puchar „Torpedy”

Mimo iż lista zgłoszeń do BIEGU NAPRZELAJ O PUCHAR „TORPEDY” nie została jeszcze zamknięta, stwierdzić można sądząc z ilości zgłoszonych już zawodników, że impreza ta będzie bez wątpienia przegładem

NAJLEPSZYCH PRZELAJOWCÓW ZAGŁĘBIA, KRAKOWA I ŚLĄSKA

Jest to najlepszym sprawdzianem celowości urzędzenia tego biegu, który zamykając sezon lekkoatletyczny w Zagłębiu będzie pierwszą właściwie podobną imprezą na tym terenie.

Trasa biegu panów, okrążając cały niemal Sosnowiec, pozwoli licznym rzeszom publiczności sportowej na oglądanie emocjonującej walki doborowej stawki długodystansowców niestowarzyszonych i zrzeszonych w klubach Śląska, Zagłębia, Krakowa i t. d.

Jak już wczoraj podawaliśmy trasa biegu w kategorii panów przedstawiać się będzie następująco: start z przed gmachu starostwa grodzkiego — ul. 3-go Maja — Wawel — Narutowicza — Piekarska do pomnika Kościuszki — Dietlowska — Zeromskiego — Rudna — Aleja — meta na stadionie WF. i PW. (około 5000 m.)

Do biegu zgłoszeni zostali m. in. znani zawodnicy krakowskiej „GRACOVII”, —

Sport na Śląsku

Start Iso-Hollo w Katowicach

Sekcja lekkoatletyczna KPW w Katowicach nawiązała z Legią warszawską korespondencję o sprowadzenie do Katowic znane go fińskiego biegacza Isohollo, który startować ma 11 bm. w Warszawie.

O ile pertraktacje dadzą pomyślny wynik Isohollo startować będzie wraz z całą polską elitą lekkoatletyczną w dniu 18 października w Katowicach. W imprezie tej wzięliby udział Kucharski, Noji, Heliasz i Schneider.

Szermierze Śląscy u progu nowego sezonu

Śląski Okręgowy Związek Szermierczy w porozumieniu z zarządami wszystkich klubów szermierczych postanowił po corocznej przerwie letniej wznowić ćwiczenia szermiercze we wszystkich ośrodkach tego sportu. W związku z tem we wszystkich klubach szermierczych ćwiczenia zostaną zapoczątkowane w miesiącu październiku br.

W dwóch najsilniejszych klubach śląskich t. j. w Pol. Klubie Sport i Śl. Klubie Szerm. w Katowicach normalne treningi rozpoczną się w dniu 15 października b. r.

Niezależnie od powyższego odbywa się przy Okręgowym Ośrodku Wychowania Fizycznego w Katowicach od dnia 30 września br. specjalny kurs dla instruktorów szermierki.

Jest to pierwszy kurs tego rodzaju w Polsce. Absolwenci kursu mają nauczać i propagować sport szermierczy w poszczególnych miejscowościach Śląska co dotychczas było w bardzo małym stopniu możliwe ze względu na wielki brak instruktorów szermierki na tym terenie.

Świętor Władysław, Chwalibóg Jan, Mleko Jan, Franaszek Ignacy i Sołtysik Józef.

Pozatem zgłosili swój udział w biegu (w kolejności zgłoszeń) Górski Władysław, Kołodziej Tymoteusz, Zastona Józef, Fink Ryszard (wszyscy ze Zw. Strzel. Będzin-Miasto), Wukamanowicz Julian (KS. Pogoń Katowice), Polniak Piotr (RKS. Czarni

Sosnowiec), Grom Stanisław (Starszoharcerski Krąg Olkusz), Strzelecki Klub sportowy (Sosnowiec), który jest zarazem organizatorem biegu, wystawia czołową stawkę swych biegaczy z Parzniewskim, Lesiakowskim, Zastoną i in. na czele.

Dalszy ciąg listy zgłoszeń nastąpi. Nagrody ufundowane przez Wydawnictwo

„Torpedy” dla zwycięzców biegu w kategorii indywidualnej i zespołowej wystawione są w witrynie f-my „CZECHOWSKI” w Sosnowcu, ul. 3-go Maja.

F-ma „Polonoz” przeznaczyła na nagrody w Biegu Naprzelaj szereg aparatów do golenia, a f-ma Foto-Lazar wykona artystyczny portret zwycięzcy biegu (30X40 cm.)

Dziś początek mistrzostw Polski w szczypiorniaku na boiskach w Katowicach

Jak już zapowiadaliśmy w dniach 2—4 bm. rozegrane zostaną mistrzostwa polski w piłce ręcznej w Katowicach.

Tegoroczne mistrzostwa zapowiadają się bardzo ciekawie z uwagi na wyrównany poziom startujących zespołów. — Ze strony Śląska staną: Azoty (Chorzów) i katowicka Pogoń. Poza tem udział wezmą: KPW. Poznani, ŁKS. Łódź, Garbarnia Kraków, A. Z.S. Warszawa i AZS Lwów.

Drużyny podzielono na dwie grupy, przy czem do pierwszej wylosowano ŁKS., Garbarnię, AZS Lwów i Azoty, do drugiej zaś KPW, AZS Warszawa i Pogoń.

Program mistrzostw: 2-go października: na boisku Pogoni: 14 30 ŁKS. — AZS Lwów, 15.45 Garbarnia — Azoty. — Na boisku KPW. Pogoń o 15.45.

3-go października: na boisku KPW o 8.30: AZS Warszawa — KPW Poznań. Na boisku Pogoni o 8.30: AZS Lwów — Azoty, oraz o 9.45 Garbarnia — ŁKS. Po

południu na boisku Pogoni o 14.30 Garbarnia — AZS Lwów, 15.45: ŁKS. — Azoty. Na boisku KPW o 15.45 AZS Warszawa — Pogoń.

W niedzielę rano o godz. 10-tej na boisku Pogoni spotkanie o 5-te i 6-te miejsce, w którym wezmą udział drużyny, które zajęły 3-cie miejsce w grupie. O godz. 14 spotkanie o 3-cie i 4-te miejsce, wreszcie finał o godz. 15.30.

Układ sił w obydwu grupach jest niejednolity. W pierwszej grupie kandydatem do pierwszego miejsca będzie mistrz Śląska Azoty, który nie będzie zbyt zagrożony przez współpartnerów. Sytuacja w drugiej grupie przedstawia się wręcz zagadkowo, z uwagi na start doskonałego zespołu KPW z Poznania i dotychczasowego mistrza Polski, Pogoni.

Ostatnie zwycięstwa KPW w tegorocznych mistrzostwach Poznania sygnalizują doskonałą formę tej drużyny. Dużo do po

wiedzenia będzie miał również AZS Warszawa, który nieoficjalnie zremisował z reprezentacją Śląska w Warszawie.

W powyższych warunkach mistrzostwa Polski zapowiadają się bardzo ciekawie i niewątpliwie ściągają rekordową ilość publiczności. Drużyny Śląskie wystąpią w najsilniejszych swych składach, przeprowadzając jeszcze obecnie zmiany w swych drużynach. Do najsilniejszych atutów drużyny Azoty z Chorzowa należeć będzie doskonały atak, który w 18-tu meczach o mistrzostwo Śląska strzelił 156 bramek.

Dotychczasowymi mistrzami Polski byli w roku 1930 Gracovia, 1931 Chorzów, 1932 AZS Poznań, 1933 Gracovia, 1934 i 1935 Pogoń katowicka.

Sport w Krakowie

Ukaranie krakowskich PIĘŚCIARZY

PZB. ukarał 6-tygodniową dyskwalifikacją zawodników Kolonkę i Kokoszkę za podwójne podpisanie karty zgłoszenia do Wawelu krakowskiego i „06” Mysłowice.

Echa zawieszenia ŚLĄSKICH KLUBÓW KAJAKOWYCH

Jak już podawaliśmy, przed niedawnym czasem PZ Kajakowy zawiesił 5 klubów Śląskich za działalność na szkodę okręgu małopolsko-śląskiego.

W związku z tem komisja zawodów PZK oddała rozpatrzenie całej sprawy specjalnej komisji dyscyplinarnej, wyłonionej z poza członków zarządu okręgu małopolsko-śląskiego. Przewodniczącym tej komisji jest kpt. Bruno Pawlik kier. Okręgowego Ośrodka WF. w Krakowie.

Polskie Radio SZUKA REPORTERÓW SPORTOWYCH

Jak już podaliśmy. Polskie Radio urządza tygodni pod hasłem „Szukamy reporterów sportowego”. Zapisy kandydatów na reporterów sportowych przyjmować będzie referat sportowy Polskiego Radja.

Kandydaci będą wciągani na listy w zależności od gałęzi sportu, w których będą chcieli prowadzić transmisje sportowe.

Jugosłowiańskie rakiety nie w formie Nagłe odwołanie spotkania z Polską

Onegdaj wieczorem nadeszła do Polskiego Związku Tenisowego depesza z Jugosławii, odwołująca tenisowe spotkanie z Polską, na które wyjechać mieli nasi zawodnicy do Belgradu.

Jugosłowianie podają jako przyczynę odwołania nagłą chorobę Puncera, jest jednak rzeczą prawdopodobniejszą że woleli uniknąć meczu ze względu

na słabą formę swych tenisistów, ujawnioną podczas meczu z Czechosłowacją, który dla naszych niedoszłych przeciwników miał przebieg katastrofalny w postaci porażki w stos. 0:6.

Depesza nie wspomina, czy termin meczu został przesunięty na pierwotną datę 17 — 19.X., czy też wogóle w b. r. mecz się nie odbędzie.

„Czy Stephens jest kobietą?” Echa niesmacznej ankiety

Przed niedawnym czasem zamieściliśmy wiadomość o serii wywiadów ze znakomitymi lekkoatletkami polskimi na temat „czy Stephens jest kobietą?”, przeprowadzonych przez jedno z pism warszawskich. Obecnie wywiady te, niesmaczne nawiasem mówiąc — zostały przerwane. Okazało się bowiem, że pierwszy wywiad, przeprowadzony w tej sprawie z Walasiewiczówną i służyący za podstawę dalszych artykułów, został przekreślony. Walasiewiczówna jak się okazuje przed odjazdem z Gdyni do Ameryki zaprzeczyła w sposób kategoryczny jakoby miała twierdzić, iż Stephens jest mężczyzną.

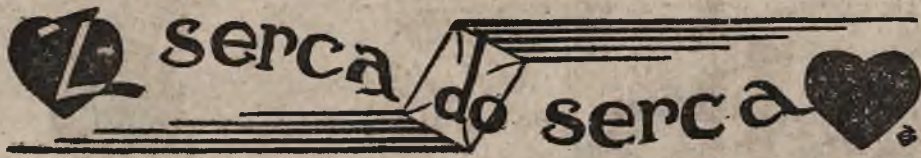
Obecnie nadeszła wiadomość o drugim zaprzeczeniu, ze strony zawodniczki Kwaśniewskiej, z którą również przeprowadzony

był „wywiad”.

Na łamach jednego z pism łódzkich, Kwaśniewska zaznacza, iż rozmowa, która przeprowadziła przez telefon z redakcją dziennika warszawskiego, została spaczona. Kwaśniewska wyjaśnia, że w swej opinii na temat Stephens powodowała się wrażeniami jakie na każdym sprawia Stephens, że to jest wrażenie ogólne.

Nie twierdzi jednak aby opinia jej miała być miarodajną i prosi by nie łączył jej osoby z tą sprawą i że nie jest jej zamiarem polemizować na takie tematy.

Wyjaśnienia Kwaśniewskiej i Walasiewiczówny utwierdzają nas w przekonaniu, że „wywiadom” brak było jednego „mianowicie... prawdy”.

Szukamy pana kaprala!

Kochany Dziaduniu!
Mam lat 17 i pracuję w charakterze ekspedjentki.

Pewnej niedzieli, bawiąc z koleżanką na festynie, poznałyśmy dwóch zażodowych kaprali, z których jeden bardzo mi zaimponował.

Wprawdzie widziałam się z nim raz jeszcze, lecz na powtórne spotkania nie pozwoliły mi obowiązki służbowe. Jestem w rozpacz, bowiem zerwał się między mną, a moim ukochanym żołnierzem kontakt. On nie wie nawet jak ja się nazywam. Nie zna mojego adresu i nie wie gdzie pracuję i dlatego też nie możemy się porozumieć.

A więc poradź mi — Kochany Dziaduniu, co mam uczynić, aby nawiązać z moim żołnierzem tak nieszczęśliwie dla mnie przerwany kontakt?

Byłabym Dziaduniowi bardzo wdzięczna, gdyby racyli mi udzielić wskazówek, co mam uczynić w mojej sprawie

Smutna Wisienka.

* * *

Panno Wisienko! — Bardzo chciałbym, aby Pani była szczęśliwą i chciałbym Jej pomóc w nawiązaniu kontaktu z ukochanym żołnierzem. Lecz czy uda mi się pomóc Pani — nie wiem, bowiem nie wiem nawet, gdzie ten pan kapral stacjonuje.

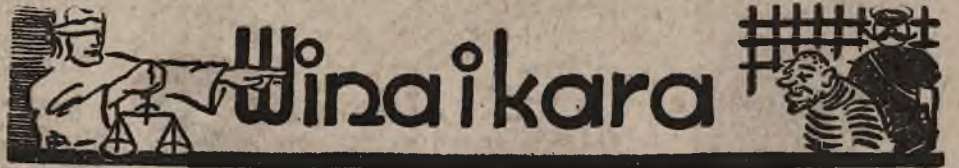
Jedyną moją nadzieją jest to, że wojskowi czytają „Torpedę” i zapewne list Pani przeczytany będzie przez pana kaprala, który odezwie się do Pani. Życzę Pan. powodzenia

Dobry Dziaduniu.

WP. „Maryska W.” — Proszę umieścić w „Torpedzie” ogłoszenie, a będzie na pewno skutecznym.

WP. „Wisła G.” — Listu nie otrzymałam. Proszę napisać raz jeszcze, a odpowiem natychmiast.

Dobry Dziaduniu.

FUTERKO

Pan Dawid Fingerhut niedawno ożenił się. W tydzień po ślubie miał przykry wypadek. Gdy wrócił do domu na obiad, zastał swą żonę Rywcię w objęciach przyjaciela swego — Joska Futerko, który chwilowo przebywał na urlopie wojskowym.

Naturalnie pan Jasek czym prędzej zapiął mundur i ulotnił się z mieszkania, natomiast zdradzony małżonek jak wryty stanął pośrodku pokoju i wzrokiem pełnym wyrzutu patrzył na swą połowicę.

— Rywciu! — jęknął wreszcie. — Jak ty mogłaś zrobić mnie tego? — Za co mnie się to należało? — Za moje dobre serce? Za to, że dla ciebie wyrzekłem się kawalerskiej swobody? Za te pare złotych, co wzięłam za ciebie w posag?

— Odpowiedz mi Rywunia! Czy ja potrzebuję zasłużyć na takie wstydy żebyś ty pokochała sobie kogo innego? I kogo? — Joska Futerko?...

— Czy Jasek jest lepszy? — Że jest rudy? — Że ma piegów na nosie? Że mu nie widome kieszka brak, co go wyjęli?

— Oj Rywciu, moją kochaną. Rywciu! Już nie miałaś sobie kogo wybierać, tylko akurat Futerko?

Pani Rywka rozplakała się rzewnie.

— Dawidek! — łkała. — Ty nie rozumiesz. — Właśnie dlatego. — Ojciec jego robi w futerki, a ty nie masz pieniędzy,

wieno musiałam, co un da mi futerko i ty zaoszczędzisz.

Nieszczęśliwy traf chociaż, że tego samego dnia p. Dawid spotkał na ulicy swojego rywala.

Wynikła oczywiście bójka, co spowodowało że policjant spisał protokół i sprawa odbyła się w sądzie.

Sąd skazał pana Fingerhuta za dotkliwe pobicie Futerko na tydzień aresztu, wobec jednak dotychczasowej niekaralności, zawieszając wykonanie kary.

SZWEDZKI PREMIER

Pehrsson, ustąpił zapewne z zajmowanego stanowiska w związku z wynikiem ostatnich wyborów.

BEZPŁATNIE

dowiesz się jak racjonalnie pielęgnować cerę, oraz jak usunąć zmarszczki żółte plamy uporczywe piegry, przyszcze, liszaje wągry, unormowanie tłustej i suchej cery w

PORADNI KOSMETYCZNEJ

przy perfumerji „UNIKAT”
Kraków, Starow ślana 17.

„TORPEDA”

umieszcza ogłoszenia drobne w rubryce pt.

„TĘSKNIMY”

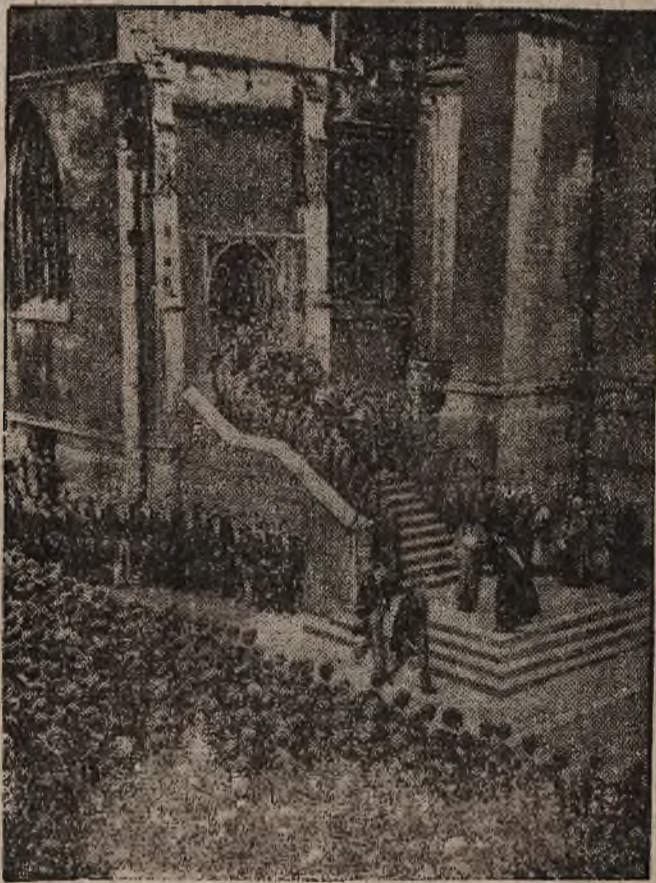
oraz ogłoszenia poszukujących pracy, licząc

50 gr. za 10 słów

TĘSKNIMY

MŁODA, przystojna lat 22 zawrze towarzyską znajomość z mężczyzną do lat 30 wysokim, dobrze zbudowanym, zawodowym sportowcem. „Cel okaże przyszłość” do „Torpedy”.

ZAWRĘ niewiążącą znajomość z panną z dobrego domu, wykształconą, dobrego charakteru. Łask. zgł. do Adm. „Torpedy” pod „Uczniowcy”.

NOWY REKTOR W ETON

W tych dniach odbyła się uroczystość przejęcia urzędowania w starej uczelni angielskiej — Eton, przez nowego rektora lorda Hugh'a Osby'a.

Jedynie przez łanie, drobne ogłoszenia w „TORPEDZIE”

kupisz lub sprzedaż korzystnie każdy przedmiot, znajdziesz posadę, mieszkanie, towarzyszkę życia

Za 50 gr. masz ogłoszenie jedynie w „Torpedzie”

dzienniku krakowskim,

czytanym przez dziesiątki tysięcy osób.

BIAŁE ZĘBY

ŚWIEŻY ODDECH

Sklepem bez wystawy

jest przedsiębiorstwo, które nie ogłasza się w najpopularniejszym dzienniku Krakowa, jakim jest

„TORPEDA”

DROBNE OGŁOSZENIA

WOLNE POSADY

GZELADNIK szewski, dobry przykrawacz, poszukiwany na prowizję. Zgł. list. „Torpeda” Kraków pod „Od zaraz”.

PRZYJMĘ kilku starszych Panów do sprzedaży artykułu bardzo pokupnego. Sprzedaż uskutecznią się na raty. Zgł. pod „Wyśoka prowizja” do Adm. Torpedy Kraków.

POSAD POSZUKUJĄ

MŁODY, zdolny z wyższym wykształceniem poszukuje jakiegokolwiek posady. Łask. zgł. do Torpedy pod „Wdzięczny”.

PIEKARZ piecowy, kawaler lat 25, bez nałogów, poszukuje posady. Zgł. do Adm. Torpedy pod „Fachowiec”.

RÓŻNE

SKLEP spożywczy lub owocarnię kupię. — Listy do „Torpedy” pod „Katolik”.

Miesięczny abonament „Torpedy”
z dostawą do domu zł. 1.50

Redakcja i Administracja:
Kraków, ul. Florjańska 44 of. I. p. Tel. 177-36
Telefon nocny (do godz. 23) 163-37

Administracja czynna w godz. 9—13 i 15—19
Redakcja 12—13

Drobne ogłoszenia 5 gr. za słowo